

Gran Almanning

SKOGBRUK - TRELAST - BYGGEVARER

Postb. 38, 2711 GRAN. Tlf 61 31 30 50, Fax 61 31 30 70. Orgnr. 954 952 800 mva.

Miljøverndepartementet
Pb 8013, Dep
0030 Oslo

Gran den 1. november 2007

Lov om naturområder i Oslo og nærliggende kommuner (Marka). Høringsuttalelse

Gran Almanning er en bygdeallmenning med om lag 184 000 da skog og utmark, der ca 4800 da er berørt av nytt lovforslag i nordre del av Romeriksåsen. Gran Almanning eies av 593 jordbrukseiendommer med bruksrett i allmenningen. Bruksretten omfattes av rett til trevirke, beite, opptak av seter, jakt og fiske.

Innledning

Innledningsvis vil vi uttrykke forståelse for at Oslomarka er spesiell fordi den utgjør viktige friluftsområder for svært mange mennesker. Vi konstaterer at lovforslaget i hovedsak ivaretar skobrukets interesser for en rasjonell og bærekraftig forvaltning av en fornybar ressurs på linje med dagens forskrifter etter skoglovens § 17B, som lovet ved lovarbeidets oppstart.

I tillegg til å være en viktig arena for friluftsliv og bærekraftig ressursforvaltning, er skogens betydning i klimasammenheng endelig i ferd med å få sin rettmessige plass i nasjonal og global klimapolitikk. Oslomarkas omfang gjør at den spiller en viktig rolle også i klimasammenheng.

Oslomarkas opplevelseskvaliteter framstår gjennom et samspill mellom natur og menneskeskapte forhold der skog- og jordbruk, herunder beitebruk og setervirksomhet er viktige kulturfaktorer. Det er viktig at lovverket utformes slik at dagens næringsutøvelse kan videreføres og videreutvikles. Skogbruket har i stor grad tilpasset seg andre brukergrupper og samfunnets krav gjennom utstrakt hensyn til friluftslivet og biologisk mangfold gjennom sertifisering etter "Levende Skog" standard, men det er viktig å begrense byråkrati for å opprettholde et aktivt næringsliv knyttet til forvaltning av utmarka.

Innspill til de enkelte paragrafer:

§ 1 Formål:

Markas varierte skog- og landskapsbilde er et resultat av næringsutøvelse, og gir grunnlag for en rik og variert naturopplevelse. Det er derfor viktig å tilrettelegge for at skog- og landbruksvirksomhet opprettholdes. Dette bør komme tydeligere frem i formålet.

.....og sikre området spesielle verdi for friluftsliv, naturopplevelse, idrett og bærekraftig bruk til andre formål.

§ 2. Geografisk avgrensning:

Når grensene skal fastsettes seinere i prosessen er det naturlig at de justeres etter inngrep og endringer som har skjedd i randsonen de seinere åra. Det kan imidlertid ikke aksepteres større utvidelser som foreslått av enkelte organisasjoner.

§ 4 Forbud mot bygge og anleggstiltak planlegging mv.

Det aksepteres at tiltak etter plan og bygningsloven ikke er tillatt i marka. Det må imidlertid gis aksept for at tiltak kan iverksettes i forbindelse med grunneiers næring. Når det gjelder allmenningenes areal vil dette typisk være bygg og anlegg til seterdrift og skogbruk.

Bruksberettigede i allmenningen har etter allmenningsloven rett til utvist seter etter visse kriterier. Hvilke aktiviteter som kommer inn under landbruksnæring i åra framover er uvisst, men det er en realitet at det offentlige har stimulert til satsing på reiseliv og turisme. Derfor er det viktig at ikke §4 legger hindringer for en slik utvikling.

§ 6 Tilrettelegging for ferdsel, stier og løyper.

Det er et klart krav at anlegg av stier og løyper skal godkjennes av den grunneier dette gjelder, med mindre grunneier har oppnevnt en grunneierorganisasjon til å godkjenne tiltak på sine vegne.

Dagens ordning fungerer på en meget god måte til alles tilfredshet, og vi ser ingen grunn til at dette skal gjøres vanskeligere eller mer byråkratisk.

Dersom det offentlige gis makt gjennom loven til å gi friluftorganisasjoner rett til å anlegge stier og løype står man overfor et ekspropriasjonsinngrep som medfører erstatningsansvar. Dette er prinsipper som bare vil skape konflikter og legge hindringer i veien for samarbeid.

§ 8 Motorferdsel

Ny tekst i pkt. d) *skånsom uttransport av felt hjortevilt*. Eller, *skånsom uttransport av felt elg*.

I siste ledd åpner loven for forskrift for å forby eller begrense ferdsel på privat veg.

Våre veger har i stor utstrekning vært åpne mot betaling av vegavgift. Dette har fungert tilfredsstillende og verdsettes av lokalbefolkningen. Det sikrer også atkomst for bevegelsehemmede. I tillegg er det slik at de bruksberettigede (593 gårdsbruk) er eiere av eiendommen Gran Almenning og følgelig må ha rett til ferdsel.

Vårt forslag er derfor at hele det siste leddet i § 8 strykes.

Det henstilles også til at det tillates transport av hjort og at det tilføyes under bokstav d).

§ 12 Særskilt vern

Lovutkastet legger opp til å kunne verne "områder som på grunn av naturopplevelsesverdier har særskilte kvaliteter for friluftslivet". Det er imidlertid ikke redegjort for hvilke kriterier som skal kunne utløse vern og heller ikke vurdert mulige konsekvenser av slikt vern.

Allmenningen er ikke avvisende til vern, men vern må være basert på faglig vurdering av klare kriterier og en prosess etter mønster av "Frivillig vern", dvs full erstatning. En slik type prosess er mindre konfliktfylt og mer tidseffektiv. En sikrer således mest mulig vern i forhold til anvendt kronebeløp totalt sett.

§15 Rådet for markasaker (Markarådet).

Et slikt råd skulle være unødvendig, pga alle berørte parters muligheter for å påklage offentlige vedtak. Det vil etter vår mening være sterk variasjon i oppfattningen av forvaltningspraksis i marka, og dette vil være vanskelig å speile i et slikt råd.

Dersom denne paragraf derimot blir stående mener vi at minimum 3 av rådets medlemmer må være representanter fra grunneiersiden. I tillegg bør det sitte en person fra Skiforeningen og en fra DNT der.

§ 16 Forholdet til andre lover.

I departementets høringsutkast listes det opp en del lover som er sentrale i arealbruken i Osloomarka. I denne oppstillingen mener vi at allmenningsloven av 1992 bør være med.

§ 17 Tilsyn og kontroll

Gran Almenning har sitt eget oppsyn som dekker tilsyn med beitedyr, publikums adferd i utmarka, jakt/fiskeoppsyn og er publikumsveileder og allmenningens ansikt utad. SNO har ikke tradisjon eller praksis for å drive oppsyn på privat eiendom, og vi kan ikke se behov for at dette skal løses fra sentralt hold.

Med vennlig hilsen

Gran Almenning

Iver Knarud
(Sign.)
Styreformann

Knut Narvestad
Almenningsbestyrer